

noget ud af dette saakaldte Kriseværn for Industrien. Det er meget karakteristisk, at det er den højtærede Indenrigsminister, der repræsenterer ved denne Lejlighed. Finansministeren har sit paa det tørre med Hensyn til Skattesatserne, men det, som er den sociale Opgave for Indenrigsministeren, skal jo ogsaa passeres ved denne Lejlighed, og derfor er han til Stede som Repræsentant for Lovforslaget. Men naar det staa saaledes, at det er givet — saaledes maa jeg forstaa det ærede 12te tingvalgte Medlem —, at Arbejderne ikke gaar ind paa de Bestemmelser, som her er sat ind for at skrue deres Lønninger ned, ja, saa er jo dermed Ordningen meget hurtigt bortfaldet; det afhænger jo af, om den Overenskomst, der omtales i Lovforslagets § 3, kommer i Stand, for ellers bortfalder Ordningen allerede om 3 Maaneder. Jeg maa derfor tilstaa, at Interessen for selve dette Lovforslag maa blive overordentlig svindende ved denne Lejlighed.

Vi ved jo nu sikkert, at Lovforslaget bliver gennemført, de to Partier har Fortvivlelsens Mod til at gennemføre et Forslag direkte imod Arbejderne. Jeg tror ikke, der gives et Land, i hvis Lovgivning der findes en Bestemmelse som den, den højtærede Indenrigsminister her foreslaar, og jeg tror heller ikke, vor Lovgivning nogen Sinde tidligere har kendt en lignende Bestemmelse. Man søger her ved en Lov at bryde Overenskomsten, som er sluttet ved Statens Medhjælp. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at vi har en Forligsinstitution, der lige har været i den stærkeste Bevægelse og under mange Vanskeligheder medvirket til Afslutning af en Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Derefter vedtager saa baade det konservative Folkeparti og Venstre en Lov — for den bliver jo vedtaget —, hvorefter man foretager et energisk Fremstød for at faa Overenskomsten omstødt. Dette er virkelig et Unikum. Vort Land har maaske ikke saa meget at prale af — maaske af det fortrinlige Ministerium, der sidder, fra Toppen helt nedefter —, men saa har vi dog nu en Lovgivning at prale af, som ikke er kendt noget andet Sted. Jeg ser saaledes paa dette Forslag, at dets ene Part er overmaade tvivlsom, og den anden Part faar en fiskal Betydning. Det kaldes midlertidigt Kriseværn. Kriseværn tror jeg godt, man kan kalde det, naar vi forstaa det som Værn imod den politiske Krise, som syntes at udbryde mellem to politiske Partier og forhindrede ved dette Lovforslag. I øvrigt er jeg i Tvivl om, hvad Værn det skal yde

den Industri og den Arbejdskraft, vi har her i Landet.

Den foregaaende Taler var meget højt oppe og samtidig dybt nede, højt oppe i sin Forestilling om, hvad man kunde udrette, naar man lagde Kræfterne sammen, Partiet Venstre og det konservative Folkeparti, langt nede i sit Syn paa, hvorledes Verdensudviklingen og den økonomiske Udvikling her i Landet vilde blive. Men til dette Lovforslag tror jeg oprigtig talt ikke, man skal knytte synderlige Forhaabninger. Det har været en Udvej for Regeringen og de to Partier i en kritisk Situation og har altsaa været et Værn for dem. At det skulde værne, beskytte, ophjælpe andet end just Politik, har jeg ingenlunde Tiltro til. Jeg skal opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod dette Lovforslag, forsøge at faa det forkastet, det er i enhver Henseende et forkasteligt Forslag.

Tvede: Det forekom mig, at det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) udtalte, at Landstinget havde mistet sin Betydning, og forstod egentlig talt, at det var med nogen Glæde, ikke med Bekymring, at det ærede Medlem udtalte sig i den Retning. Det er dog vist en Misforstaaelse. Det ærede Medlem talte baade om Finansloven og denne specielle Lov, men det ærede Medlem ved jo dog gennem sin mangeaarige Erfaring, at der finder et vist Samarbejde Sted mellem Partiernes Medlemmer i begge Rigsdagens Ting, og saaledes ogsaa med Hensyn til disse Love. Jeg tror, at naar Oppositionens Medlemmer nu vil stemme imod Lovforslaget her i Tinget, er det i Overensstemmelse med Forhandlinger, de har ført med deres Meningsfæller i det andet høje Ting, og naar vi fra vor Side støtter dette Lovforslag, er det, fordi vi har forhandlet med vore Meningsfæller i Folketinget om det, og derigennem har i hvert Tilfælde vi i Landstinget gjort vor Indflydelse gældende ved Affattelsen af dette Lovforslag.

N. K. Kristensen: Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) og det ærede 18te tingvalgte Medlem (Brandes) har begge erklæret, at de ikke kunde stemme for Lovforslaget. Det er ingen Overraskelse for mig, efter hvad der er foregaaet i det andet høje Ting. Derimod forbavsede det mig, at det ærede 12te tingvalgte Medlem sagde, at Arbejderne ikke vilde gaa ind paa, at Arbejdslønnen sættes ned, for det er dog en kendt Sag, at indenfor